3/2021
www.doo.cz

OKNO

do života ostravsko-opavské diecéze

ZPRAVODAJSTVÍ

Pastýřský list biskupa Martina k postní době

CHARITA

Výsledky Tříkrálové sbírky a poděkování

FARNOST

Kam v nouzovém stavu? Na křížové cesty v krajině

EVANGELIZACE

Sdílené online pěší putování se salesiány

Slovo biskupa Martina k nouzovému stavu

Milí bratři a sestry,

s přáním Pánova pokoje vás všechny srdečně zdravím!

Rozhodnutím vlády se počínaje pondělkem 1. března 2021 zpřísňují některá opatření v boji proti pandemii. Omezení dotýkající se bohoslužeb zůstávají stejná jako v předchozích týdnech: Obsazenost maximálně 10 % kapacity, povinnost užívat respirátory nebo zdravotnické roušky, dodržovat rozestupy 2 metry, dezinfekce rukou, omezení společného zpěvu. Naléhavě vás žádám, abychom tato opatření důsledně dodržovali. Važme si toho, že se dále můžeme setkávat, byť v omezené míře. Obcházení a nerespektování opatření není uměním ani hrdinstvím, ale naopak hazardem s lidskými životy.

Zvláště chci připomenout a požádat vás, abyste při svatém přijímání přijímali eucharistii na ruku. Není to výraz neúcty ke Kristu, ale vyjádření úcty a respektu k práci těch, kteří v nemocnicích bojují o každý lidský život.

Dále se spojujme v modlitbě posvátného růžence na úmysl ukončení pandemie každý den večer ve 20.00 hodin,

jak jsme k tomu vybídli už dříve spolu s ostatními biskupy. S důvěrou a nadějí v Boží pomoc a jeho milosrdenství prosme o přímluvu patronku diecéze svatou Hedviku a také blahoslaveného P. Richarda Henkese.

Také já na vás pamatuji v modlitbě a žehnám.

+ Martin David
apoštolský administrátor

V Ostravě 27. 2. 2021

Z DIÁŘE NAŠICH BISKUPŮ

1.–6. 3.		Online	Exercicie biskupů (b. František a b. Martin)
11. 3.	9.30	Ostrava	Schůze děkanů a kněžská rada (b. František a b. Martin)
28. 3.	9.30	Sv. Václav/katedrála	Květná neděle (b. František a b. Martin)
31. 3.	10.00	Biskupství	Schůzka k obřadům Sv. týdne (b. Martin)
1. 4.	9.00	Ostrava – katedrála	Missa Chrismatis (b. František a b. Martin)
	18.00	Ostrava – katedrála	Zelený čtvrtek (b. František a b. Martin)
2. 4.		Ostrava – katedrála	Křížová cesta (b. Martin)
		Ostrava – katedrála	Velký pátek (b. František a b. Martin)
3. 4.		Ostrava – katedrála	Ranní chvály (b. Martin)
		Ostrava – katedrála	Vigilie Zmrtvýchvstání Páně (b. František a b. Martin)
4. 4.		Ostrava – katedrála	Slavnost Zmrtvýchvstání Páně (b. František a b. Martin)
5. 4.		Opava – konkatedrála	Pondělí velikonoční (b. Martin)

Uskutečnění plánovaných akcí bude závislé na aktuální epidemiologické situaci a případných omezeních vycházejících z této situace.
Účast biskupa Františka dle jeho zdravotní dispozice.

4 ZPRAVODAJSTVÍ
Tvrdý lockdown kostely nezavřel

5 ZPRAVODAJSTVÍ
Pastýřský list k postní době

6 ZPRAVODAJSTVÍ
Pražské Jezulátko v Petrovicích

7 ZPRAVODAJSTVÍ
Vzpomínka na Mons. Adama Ruckého

8 CHARITA
Výsledky Tříkrálové sbírky a poděkování

9 RODINY
Poradna pro vztahy a rodinu

10 CENTRUM PRO MLÁDEŽ
CENTRUM PRO RODINU

11 KATECHETICKÉ
A PEDAGOGICKÉ CENTRUM
CÍRKEVNÍ ŠKOLSTVÍ

12 FARNOST
Kalvárie a křížové cesty v krajině

14 TÉMA
Postní doba

16 KULTURA
Literární soutěž k výročí sv. Ludmily

17 KNIHOVNIČKA
Knižní novinky na únor

18 EVANGELIZACE
Sdílené putování se salesiány

19 OSOBNOST VÍRY
P. Oskar Zawisza (1878–1933)

Cesta z nouze

Ani Santiago de Compostela, ani Řím. První poutníci mířili do Svaté země. Toužili na vlastní oči poznat místa spojená s Ježíšovým životem, smrtí a vzkříšením, která znali z evangelií. První poutě křesťanů jsou doloženy v tzv. Poutnických knihách už ze 4. století. Jak vypadal Jeruzalém a místa spojená s vykoupením lidstva, zapisovali tehdejší poutníci do svých deníků. Církevní historici tak mají důkazy o tom, že už v 5. století poutníci z Evropy navštěvovali místa pašijových událostí, modlili se a pořádali procesí s rozžatými svícemi.

Vykonat pouť do Svaté země však nebylo jednoduché. Na cestu se mohli vydat jen ti, kdo měli dostatek prostředků, byli zdraví a nezávislí. Prostý křesťan byl uvázaný jako nevolník ke svému pánovi a o pouti za hranice jeho panství si mohl nechat tak akorát zdát. S nápadem přiblížit atmosféru svatých míst i prostým lidem přišel v 5. století boloňský biskup svatý Petronius. Ve své diecézi dal postavit napodobeninu Božího hrobu i dalších míst spjatých s pašijovými událostmi. Nechyběla ani Golgota, vhodně začleněna do terénu. Tento předobraz křížové cesty a kalvárie se začal šířit i do dalších míst. Lidé tak měli najednou jeruzalémská místa na dosah a začali je hojně navštěvovat.

Když Svatou zemi obsadili v roce 1073 muslimové, stala se skutečná Kalvárie pro poutníky nedostupná a jejich pozornost se ještě více upnula na jeruzalémská místa rozesetá po celé Evropě. S jejich rozšířením pomohli zejména františkáni. Stavby kalvárií v životní velikosti se začaly zmenšovat, až dostaly podobu malých kapliček nebo jen sloupů. Zmenšovala se i vzdálenost mezi jednotlivými zastaveními. První křížovou cestu na území České republiky nechal v roce 1623 postavit František kardinál Dietrichstein z Mikulova na vápencový vrch nad městem. Na Svatý Kopeček lidé přicházejí dodnes.

Na křížové cesty do kopců okolo evropských měst vyvedla tehdejší křesťany nouze. Neměli možnost vycestovat do Svaté země a mnozí ani do sousedního města. Je to situace, která se v lecčems podobá tomu, co zažíváme i my v roce 2021. Nemůžeme si zaletět na pouť do Svaté země. Mnozí z ekonomických důvodů a ti, co by si letenku rádi koupili, nemohou cestovat kvůli pandemii. Nemá smysl proti tomu bojovat. Křížové výpravy se nepřipravují. Stejně jako lidé v 5., 11. nebo 17. století však máme možnost vyjít na křížovou cestu. Na tu, co je vystavěna v krajině, nebo na tu, která zevnitř obepíná náš kostel.

V roce 1746 rozšířil papež Benedikt XIV. plnomocné odpustky na křížovou cestu instalovanou se souhlasem diecézního biskupa v kostele, kapli nebo v terénu pod širým nebem. A tato výsada je platná dodnes. Nouzový stav, který už podruhé za sebou zasáhl do postní doby, nám leccos zakazuje. Vyjít na křížovou cestu však můžeme. Je to cesta, která vyrostla z nouze. A pro nouzi je jako stvořená.

Pavel Siuda

OKNO – AD 2021

Vydává a rozšiřuje
Biskupství ostravsko-opavské
Kostelní nám. 1, 702 00,
Ostrava. IČ: 65468953

Redakce: Kostelní nám. 1
728 02, Ostrava 1
tel. 597 822 231
fax: 596 114 819
e-mail: okno@doo.cz

Registrace MKČR
evidenční číslo: E 10988

Šéfredaktor:
Pavel Siuda

Stálí spolupracovníci:
Libor Rösner, Jana Praisová
Korektura: Libor Rösner
Fotograf: Pavel Zuchnický

Grafická úprava a tisk:
© KLEINWÄCHTER holding s.r.o.
Frýdek-Místek, ČSA 2233
tel. 558 437 147
tiskarnaklein@tiskarnaklein.cz
http://www.tiskarnaklein.cz

Vychází: 11 x ročně

Náklady na výrobu a tisk
10 Kč

Titulní strana obálky:
Křížová cesta
na Hublesku u Bílovce
Foto: Pavel Zuchnický
Zadní strana obálky:
Události v diecézi zachycené
fotoreportéry spolku
Člověk a Víra

Vyšlo: 3. 3. 2021
Uzávěrka: 24. 3. 2021

Biskup četl pastýřský list na YouTube.

Ostrava – K osobnímu obrácení každého věřícího a duchovní obnově farností a celé diecéze, která si letos připomene 25. výročí od založení, vyzval biskup Martin David v pastýřském listu. Dopis četli kněží věřícím při bohoslužbách 1. neděle postní. Aby se jeho slova dostala k lidem ještě více osobně, celý text dopisu přečetl před kamerou a video umístil na diecézní YouTube kanál.

Apoštolský administrátor diecéze Mons. Martin David přečetl z varhanního kůru před kamerou svůj pastýřský list k postní době. Celé video je k dispozici na YouTube kanále biskupství.

Myšlenky pastýřského listu apoštolského administrátora diecéze vycházejí z postní výzvy „Obraťte se a věřte evangeliu“, která je úzce spjata s Popeleční středou a udílením popelce. Biskup Martin apeluje na věřící unavené pandemií, aby neustupovali z cesty poctivého křesťanství a hledali osobně i ve svých rodinách příležitosti k obnově duchovního života.

Apel postní výzvy „Obraťte se a věřte evangeliu“ směřuje také do farností, které vybízí k tomu, aby se u příležitosti 25. výročí diecéze podílely na její proměně a obnově. „Samy okolnosti této doby ukazují, že bude potřeba mnohé dělat jinak. Nabídněme své osobní úsilí i společné nasazení ve farnostech,“ čte biskup ve svém poselství.

Do kostela s respirátorem a jen v rámci okresu

Diecéze – Na procházku lze vyrazit jen v rámci katastru obce, kde žijete. Na bohoslužbu však můžete cestovat až na druhý konec okresu. Nová antipandemická opatření, která vstupují v platnost v pondělí 1. března 2021, dosud platná omezení nezpřísňují. Novinkou je již dříve ministerstvem zdravotnictví nařízená povinnost nosit respirátor FFP2/KN95 nebo zdravotnickou roušku. Počty účastníků se řídí velikosti kostela nebo modlitebny. Povolené je obsadit 10 % míst k sezení.

Pravidlo 10 % zůstalo

„Shromáždění pořádaného církví nebo náboženskou společností v kostele nebo v jiné místnosti určené pro náboženské obřady se nesmí účastnit více účastníků, než odpovídá obsazenosti nejvýše 10 % míst k sezení, přičemž účastníci, s výjimkou osob vedoucích nebo zajišťujících obřad, po většinu času sedí na sedadlech, dodržují, s výjimkou členů domácnosti, minimální rozestupy 2 m mezi účastníky sedícími v jedné řadě sedadel,“ opakuje vláda ČR již dříve vyhlášená krizová opatření.

Nová povinnost: respirátory FFP2

Kostely musí být nadále vybaveny dezinfekcí a věřící se nesmí při bohoslužbě zdravit podáním ruky ani společně zpívat. „Před vstupem do vnitřního prostoru si dezinfikují ruce, nedochází k podávání ruky při pozdravení pokoje a v rámci shromáždění nedochází k hromadnému zpěvu s výjimkou, kdy zpěváci nebo sbor jsou odděleni od ostatních účastníků shromáždění tak, aby bylo zabráněno šíření kapének,“ nařizuji krizová opatření.

S těmito opatřeními se církve řídí již od jejich vyhlášení na podzim loňského roku. Nově k nim však musí duchovní správci započítat také povinnost nošení respirátorů. Doma ušitá látková rouška již od 25. února dle nařízení ministerstva zdravotnictví nestačí. „Během bohoslužby platí povinnost mít nasazený respirátor či jiný ochranný prostředek bez výdechového ventilu s filtrační účinností alespoň 95 % (třída FFP2 / KN 95) či chirurgickou roušku. Látkové roušky, šály či šátky nejsou nadále považovány za dostatečnou ochranu,“ upozornilo na nové opatření tiskové středisko České biskupské konference.

Svaté přijímání na ruku

Apoštolský administrátor diecéze vyzval ve svém prohlášení k novému nouzovému stavu, aby lidé dodržovali opatření a přijímali eucharistii na ruku. *(Více na straně 3)*

Aktuálně platná opatření, která se týkají bohoslužeb a náboženských shromáždění, lze najít na Covid portálu vlády ČR: https://covid.gov.cz/

Pavel Siuda

Vyzval k duchovní obnově farností

Milovaní bratři a sestry v Kristu,

před několika dny jsme začali Popeleční středou dobu postní a vydali jsme se na cestu k Velikonocům. Výraz, který je s dobou postní úzce spojen, je pokání. „Čiňte pokání a věřte evangeliu“ – to jsou slova, která doprovázejí udílení popelce. Jak ale rozumíme onomu slovu pokání?

Pokání z pohledu křesťanství je především velká touha. Je to touha po **proměně**, touha po obnově a obrácení, je to začátek nové cesty. Ježíš k ní volá hned na začátku svého působení: **„Obraťte se a věřte evangeliu.“** Proto je postní doba příležitostí nově uvěřit Kristu a v síle jeho slov se vydat na cestu vlastní proměny a obnovy. Tato touha má zaznít v našem nitru víc než cokoliv jiného.

Žijeme už rok v mimořádné situaci pandemie, která ovlivňuje celý život společnosti, život církve i život každého z nás. Pandemie nás uzavřela do životního provizoria, ze kterého bychom se tak rádi vrátili k plnému životu. K životu, ve kterém mohou děti chodit do školy, kdy se můžeme setkávat, společně se sdílet a radovat.

Také zde cítíme, jak potřebujeme obnovit život.

Nejinak je tomu i v životě duchovním. I tady nám schází plný život církve, na který jsme byli zvyklí. Svátosti, společenství, bohoslužby, katecheze. Po roce jsme už možná na mnohé rezignovali. Kéž nás v této situaci burcují a pozvedají Kristova slova:

„Obraťte se a věřte evangeliu!“ Nezatvrzujme svá srdce k tomuto Kristovu pozvání.

Přestože možnosti bohoslužeb jsou stále výrazně omezené, o to více hledejme příležitosti a usilujme o to, jak v osobním a rodinném životě obnovit naše společenství s Bohem, jak neustupovat z cesty poctivého křesťanství.

V letošním roce si naše diecéze připomíná 25. výročí od založení papežem svatým Janem Pavlem II. Rádi bychom za toto výročí poděkovali společnou bohoslužbou poslední květnovou neděli v katedrále Božského Spasitele. Zda to bude možné, je teď ještě těžké říci. Už vůbec nelze vědět, zda bude možné vás všechny na tuto bohoslužbu pozvat. K čemu vás chci ale pozvat už nyní, je společně vstoupit na cestu proměny života naší diecéze. I v životě naší místní církve za dobu jejího trvání ledacos volá po obnově. Samy okolnosti této doby ukazují, že bude potřeba mnohé dělat jinak. Nabídněme své osobní úsilí i společné nasazení ve farnostech. I tady pravdivě vezměme za svou Ježíšovu výzvu k proměně: **„Obraťte se a věřte evangeliu“.**

Tuto proměnu není možné začít nikde jinde než u Krista. Obrácení má svůj počátek v důvěře v něho. To je základ našeho společenství s Kristem, našeho rozhodnutí s Kristem žít a vydávat o něm svědectví. Při velikonoční vigilii budeme toto rozhodnutí nově potvrzovat v obnově křestního vyznání. Pro cestu obnovy, kterou chceme začít u Krista, a jako znamení našeho odhodlání chci pozvat vás, věřící a kněze naší diecéze, abyste v letošním roce v každé farnosti naplánovali a uspořádali adorační den.

Až to situace dovolí, měl by to být čas duchovní obnovy farnosti, ve kterém je po celý den příležitost k adoraci a ve kterém mohou věřící vyslechnout duchovní povzbuzení a získat novou inspiraci k životu s Kristem. V některých farnostech tato tradice adoračních dnů, zavedená téměř před devadesáti lety, stále přetrvává, v mnoha už ale byla přerušena. Výročí diecéze je vhodnou příležitostí obnovit a posílit toto spojení s eucharistickým Kristem.

„Obraťte se a věřte evangeliu“ – vybízí nás Kristus na počátku postní doby a zve nás na cestu proměny. Bůh u této cesty nestojí jako divák, ale jako ten, který nám pomáhá svou milostí. Papež František v poselství k letošní postní době píše: „V každé životní etapě je třeba věřit, doufat, milovat. Kéž nám toto pozvání prožít postní dobu jako cestu obrácení, modlitby a sdílení našich dober pomůže obnovit osobní a společnou víru, kterou nám dává živý Kristus, naději, již vzbuzuje Duch Svatý, a lásku, jejímž nevyčerpatelným pramenem je Otcovo milosrdné srdce.“

Vydejme se, sestry a bratři, na cestu obnovy a proměny nejen v postní době, ale i v celém roce výročí založení naší diecéze.

K této cestě vám ze srdce spolu s biskupem Františkem žehnáme.

+ biskup Martin
apoštolský administrátor

Pražské Jezulátko v Petrovicích u Karviné

K modlitbě růžence před každou mší svatou a adoraci před vystavenou Nejsvětější svátostí každý první pátek přibude ve farnosti Petrovice u Karviné také pobožnost k Pražskému Jezulátku. K modlitbám a prosbám za duchovní obnovu rodin a farnosti se budou v Petrovicích scházet každou třetí sobotu v měsíci. Soška Jezulátka, která je téměř k nerozeznání od originálu uctívaného po staletí v kostele Panny Marie Vítězné v Praze, bude umístěna na hlavním oltáři kostela sv. Martina.

Porcelánová soška Pražského Jezulátka zatím čeká v přepravním boxu na instalování na hlavní oltář kostela sv. Martina v Petrovicích u Karviné. Místní se zde budou každou 3. sobotu v měsíci modlit při pobožnosti k Dítěti Ježíš za duchovní obnovu rodin, jednotu místního farního společenství, za nová duchovní povolání a konec pandemie. Originál sošky Pražského Jezulátka se do hlavního města dostal v roce 1556 ze Španělska. Přivezla ji vévodkyně Marie Manriquez de Lara, která v Praze vdala za pana Vratislava z Pernštejna. Sama ji pak odevzdala jako svatební dar své dceři Polyxeně z Lobkovic. Ta ji velmi uctívala a zakusila od ní mnohokrát útěchu a pomoc. V roce 1628 ji darovala bosým karmelitánům u kostela Panny Marie Vítězné. Foto: Pavel Siuda

Setkání s Jezulátkem ve Slezsku

„Rozhodl jsem se, že do farnosti pořídíme sošku Pražského Jezulátka a začneme se modlit. Za rodiny, za děti, za konec pandemie i za nová duchovní povolání," říká místní duchovní správce P. Tomasz Stachniak. S úctou k Dítěti Ježíš v podobě Jezulátka se jako Polák setkal při své pastorační službě v České republice. „Viděl jsem, že mají Jezulátko například v Doubravě a lidé k němu mají vztah. Potkávám se s obrázky a soškami i v domácnostech, když navštěvuji nemocné. Je to podobné jako Panna Maria Čenstochovská, která je známá na celém světě – a Pražské Jezulátko je také uctíváno po celém světě," dodává kněz, který se za Jezulátkem vypravil nejednou přímo do Prahy. Naposledy zde soukromou pouť vykonal v loňském roce. Nakoupil obrázky s modlitbou a brožury s novénou.

Na sošku se farníci složili

Porcelánovou sošku Jezulátka nakonec pořídil ve východních Čechách u výrobce devocionálií. Od originálu ji odlišuje materiál i výška. Postava Ježíška bude mít v Petrovicích o pár centimetrů víc než pražská soška, kterou zhotovili v 2. polovině 16. století španělští řemeslníci. Stejně jako originální Jezulátko budou také v Petrovicích Ježíška odívat do vyšívaných šatiček v liturgických barvách. Pořízení celého kompletu vyšlo farnost na 22 tisíc korun. Duchovní dal ještě navíc vyrobit v Polsku dřevěnou vitrínu, v níž bude Jezulátko trvale vystaveno. Na investici se složili farníci.

Modlitby za konec pandemie

Zakoupení sošky a zavedení pravidelných pobožností k Pražskému Jezulátku bude iniciativou, kterou se farnost vyrovnává s pandemií koronaviru. „Řekli jsme si, že nebudeme stavět nějaké další kříže, o které by se musel někdo v krajině starat, ale využijeme tuto starou tradici Jezulátka a budeme se modlit za záchranu z toho covidu a současně vyprošovat další milosti pro farnost," vysvětlil farář Tomasz Stachniak, který si novou a pro řadu lidí také smrtelnou nemocí již také loni na podzim prošel.

Prosby za bezdětné páry

Intencí, které chtějí v prosbách Bohu předkládat, je dost. „Dal jsem lidem podněty, za co bychom se mohli ve farnosti modlit. Jsou zde například bezdětné páry, které touží po dětech. Na druhou stranu je ve společnosti tolik aborcí. Farnost postupně vymírá, mladí lidé se stěhují do větších měst a v kostelních lavicích po nich zůstávají prázdná místa," komentuje situaci v příhraniční obci kněz, který také vyzývá věřící, aby se modlili za duchovní povolání i za povolání dětí do ministrantské služby.

Chystá se pravidelná pobožnost

Pobožnost k Pražskému Jezulátku bude v Petrovicích třetí pravidelnou aktivitou mimo pravidelné bohoslužby. První pátek v měsíci je ve farnosti vždy hodinu přede mší svatou adorace před vystavenou Nejsvětější svátostí, třetí pátek v měsíci se lidé místo růžence modlí společně Korunku k Božímu milosrdenství a třetí sobota v měsíci bude patřit Jezulátku. „Po mši svaté se budeme vždy modlit litanii k Dítěti Ježíš a předkládat Bohu poděkování a prosby, které lidé během týdne vloží do krabičky v kostele. Celá pobožnost bude trvat asi půl hodiny," nastiňuje program duchovní správce farnosti.

Společná pouť do Prahy

Až to situace v zemi dovolí, chtějí se farníci z Petrovic u Karviné vydat na společnou pouť do Prahy do kostela Panny Marie Vítězné. „Věřím, že Pražské Jezulátko sjednotí zdejší rodiny mezi sebou a farnost bude žít jako jeden celek, jedna farní rodina," přeje si kněz.

Pavel Siuda

„Byli jsme skutečně jako dva bratři“

Setkali se už ve školní lavici a kázali si na primici. „Byli jsme jako bratři,“ vzpomíná na zemřelého Mons. Adama Ruckého frýdecký děkan a hnojnický farář Mons. Rudolf Sikora. Jejich životní osudy se střetly již na základní škole, ve stejný den odmaturovali a oba se po studiích teologie stali kněžími a později i biskupskými vikáři. V tomto roce měli v plánu oslavit životní jubileum. Otec Adam se sedmdesátky nedožil, zemřel 12. prosince 2020 na faře v Českém Těšíně. Rozloučení se svým nejlepším přítelem se v sobotu 18. prosince 2020 ujal právě otec Rudolf. Ve chvíli, kdy kněží rakev spustili do požehnaného hrobu před kostelem v Bukovci, rozzářilo se nad hlavami přítomných slunce.

„Nebyly to reflektory kameramanů, skutečně se rozzářilo slunce. Když se před zádušní mši svatou přicházelo do bukoveckého kostela, tak ještě pršelo,“ popisuje silný moment z posledního rozloučení Mons. Rudolf Sikora, který se se čtenáři Okna podělil o své osobní vzpomínky na „Adasie“.

Kroky obou kluků pocházejících z vesnic nedaleko Jablunkova se střetly již ve školních letech. „Oba jsme byli ročník 1951. Adam se narodil v lednu v Bukovci a já v dubnu v Milíkově. Od šesté třídy základní školy jsme spolu seděli v lavici. Z Jablunkova jsme pak šli i na dvanáctiletku do Českého Těšína, kde jsme po třech letech v roce 1969 maturovali,“ vypráví otec Rudolf. Oba toužili po kněžství.

Co po matuře? Půjdu na pole...

„Pamatuji si přesně, že jsem se jednou ve fyzice nebo chemii asi dva roky před maturitou Adama ptal, co po maturitě. On mi řekl, že si přihlášku do semináře podávat hned nebude, že mají doma pole, tak na něm bude pracovat.“ Rok po okupaci sovětskými vojsky a v čase nastupující normalizace nebylo pro zájemce o teologii vhodné vyložit karty na stůl ještě před maturitou a muselo se taktizovat. „Podal jsem si přihlášku do Ostravy na Báňskou na geologii, protože mě zajímala archeologie. Ředitel si mě tehdy zavolal a ptal se mě: ‚Sikoro kam jdeš – na geologii, nebo teologii?‘.“ Bál se průšvihu. Nakonec měl ve škole bohoslovce rovnou dva. Oba mladíci vyplnili po maturitě přihlášku a zamířili na přijímačky do Olomouce, kde už rok fungovala obnovená Cyrilometodějská teologická fakulta. „Jak jsme s Adamem stáli před vchodem do arcibiskupství a bavili se ‚ponašimu‘, tak se nás jeden starší kluk zeptal: ‚Hoši nejste vy tam od toho Jablunkova?‘ Byl to Pavel Kupka, který s námi byl ve stejném ročníku. Tehdy nás začínalo okolo čtyřiceti. Pozdější arcibiskup Jan Graubner, který začal studovat o rok před námi, dělal našemu ročníku prefekta. Kněžské svěcení jsme přijali v roce 1974. Z českotěšínské administratury jsme byli tehdy svěceni čtyři. Podle abecedy: Petr Černota, Miloš Gandera, Adam Rucki a Rudolf Sikora. V tomto pořadí jsme měli také primice.“ Kněžské svěcení jsme přijali v kostele Nejsvětějšího srdce Ježíšova v Českém Těšíně 30. června 1974. V dalších dnech následovaly primiční mše svaté. Oba spolužáci ze školních lavic, kteří společně prošli dvanáctiletý úsek života, si navzájem kázali na svých prvních mších. Novokněz Rudolf si vzal homilii na primici v Bukovci a otec Adam hned následující den v Jablunkově. Jejich cesty se pak rozešly. Oba narukovali do Československé lidové armády.

Rudolf Sikora a Adam Rucki na maturitním tablu (1969).

Dva roky vojny a pak pastorace

Po dvou letech se vrátili z vojny a mohli se naplno zapojit do pastorace. Otec Adam kaplanoval ve Frýdku společně s budoucím biskupem Františkem Václavem Lobkowiczem. Dalších sedm let kněžského života spojil s Třincem. Zde se začal naplno věnovat mládeži, což se nelíbilo tehdejšímu komunistickému aparátu. V roce 1984 byl zatčen za organizování biblických hodin pro mládež v soukromých bytech. Skončil před soudem a dostal podmínku za maření výkonu státního dozoru nad církvemi. Rok a půl pak nesměl vykonávat duchovní činnost a živil se jako dělník. Když mu souhlas církevní tajemník vrátil, byl ustanoven farním vikářem ve Valašských Kloboukách. Jen pár měsíců před pádem totality se stal farářem v Napajedlích a v roce 1993 byl jmenován děkanem zlínského děkanátu.

Spirituálem bohoslovců

Dva roky na to jej však olomoucký arcibiskup Jan Graubner pověřil duchovním vedením bohoslovců v kněžském semináři. Tuto službu vykonával dvanáct let. V roce 2005 jej biskup František Václav Lobkowicz jmenoval biskupským vikářem pro pastoraci duchovních v diecézi. Tehdy se cesty obou spolužáků z „Goralie“ zase setkaly. Otec Rudolf Sikora se jako děkan frýdeckého děkanátu a farář v Hnojníku rovněž stal nejbližším spolupracovníkem biskupa. Měl na starost péči o pastorační centra v diecézi. Kancelář měli na biskupství s otcem Adamem řadu let společnou. I v posledních letech, kdy se již oběma pomalu blížila sedmdesátka a kdy se začaly vršit různé zdravotní problémy, zůstávali v kontaktu. „Na začátku října jsem byl na operaci s výměnou kyčelního kloubu a Adam mě ještě zastupoval. Volali jsme si den před jeho smrtí, říkal mi, že prochladl a je mu po antibiotikách špatně od žaludku. Jak mi druhý den volali, že zemřel, tak jsem byl v šoku.“

Když jej biskup Martin David požádal, aby vedl pohřební obřady u hrobu zemřelého, nezaváhal ani na minutu. „Jak jinak bych mu mohl ještě posloužit? Byli jsme skutečně jako bratři,“ říká otec Rudolf, který u svého kamaráda vždy obdivoval jeho zájem o druhé a pozitivní přístup k životu. „On povzbuzoval, zvedal, ten jeho přístup byl vždy pozitivní. Dokázal v lidech vzbuzovat důvěru v Boží lásku,“ vzpomíná. „Po tom rozloučení s Adamem se budu při modlitbě dožadovat jeho přímluvy. Je to věc Boží prozřetelnosti, jak to má s každým z nás. On je povolán, já zůstávám. Je to pro každého z nás memento a možnost malých exercicií,“ dodává otec Rudolf.

Pavel Siuda

Poděkování za podporu Tříkrálové sbírky

Milí farníci, dárci, dobrovolníci a příznivci charitního díla, přijměte upřímné poděkování za podporu letošní Tříkrálové sbírky.

Celospolečenské dění spojené s šířením koronavirové epidemie zasáhlo také do průběhu a organizace této největší sbírkové akce v republice. Poprvé za dvacetiletou historii koledování malí králové nemohli vyrazit do ulic. Nezbývalo než hledat jiné cesty. Kašpar, Melichar a Baltazar proto předali novoroční požehnání prostřednictvím online koledy na webových stránkách Tříkrálové sbírky. Dále se zapojili jednotlivci i firmy a pomáhali rozmisťovat ve svém okolí statické pokladničky. Těch bylo nakonec v ostravsko-opavské diecézi 2 842 a objevily se v obchodech, lékárnách, kostelích nebo na obecních úřadech.

Do stacionárních pokladniček, které byly fyzicky umístěny ve městech a obcích do konce ledna, jste přispěli částkou 8 422 418 Kč. Další 3 171 900 Kč jste darovali online (výnos online koledy k 23. 2. 2021). V celkovém součtu činí výnos Tříkrálové sbírky v ostravsko-opavské diecézi 11 594 318 Kč.

Srdečné poděkování patří všem zapojeným, jednotlivým charitním koordinátorům, spolupracovníkům a dalším dobrovolníkům, kteří pomohli s organizací letošní netradiční koledy. I díky tomuto úsilí se podařilo vykoledovat peníze pro potřebné.

Získané prostředky umožní rozvoj charitních služeb, míří na přímou pomoc lidem v nouzi, podporu provozu sociálních služeb a mnoho dalšího. V Charitě sv. Martina, která působí v Malé Morávce, finance přispějí např. k rozšíření pečovatelské služby a umožní koupi nového vozu pro tuto službu. Senioři z Charitního centra v Českém Těšíně se mohou těšit na novou aktivizační zahradu s bezbariérovým vstupem, kde se budou moci společně setkávat, a v Ostravě za tříkrálové peníze obnoví např. vybavení startovacích bytů pro lidi v nouzi. Projektů je pro rok 2021 přes 60 a jejich celkový přehled naleznete na webových stránkách Diecézní charity ostravsko-opavské.

I díky vám se nadále daří šířit poselství milosrdné lásky – Caritas.

Mons. František Václav Lobkowicz
Mons. Martin David
Mgr. Lukáš Curylo

Výsledky Tříkrálové sbírky 2021 v diecézi

Organizace	Počet pokladniček	Výnos statických pokladniček (Kč)	Výnos online koledy (k 23. 2. 2021)
Charita Bohumín	93	147 153	69 256
Charita Český Těšín	172	388 806	139 560
Charita Frenštát pod Radhoštěm	119	242 909	85 518
Charita Frýdek-Místek	336	883 669	306 858
Charita Hlučín	324	1 464 443	258 666
Charita Hrabyně	140	252 370	69 830
Charita Jablunkov	122	700 777	173 494
Charita Jeseník	146	331 758	39 093
Charita Kopřivnice	193	428 715	111 601
Charita Krnov	96	160 965	50 883
Charita Nový Jičín	97	299 361	206 248
Charita Odry	39	263 039	450 434
Charita Opava	293	1 257 591	386 144
Charita Ostrava + sv. Alexandra	359	813 726	538 419
Charita Studénka	107	330 676	154 373
Charita sv. Martina	113	176 932	9 690
Charita Třinec	93	279 528	121 833
Celkem	842	8 422 418	3 171 900
Celkový výnos koledy		**11 594 318**	

Do online kasiček je možné přispívat až do konce dubna 2021 na webu www.trikralovasbirka.cz

Poradna pro vztahy a rodinu dál funguje

Poradna pro vztahy a rodinu funguje ve standardním režimu. Lidé pomoc odborníků potřebují v této době více než dřív. „Kvůli pandemii onemocnění Covid-19 žijeme už delší dobu v časech, kdy je společnost prostoupena nejistotou a různými druhy obav. K duševní pohodě rozhodně nepřispívá ani skutečnost, že řada aktivit, které se podílely na rozmanitosti veřejného života a činily tak o něco bohatší i ten náš soukromý, se ze dne na den vytratily nebo stáhly mezi zdi našich domácností, kde nyní zabírají prostor o velikosti monitorů našich počítačů. Přátelské úsměvy skrýváme pod rouškami a místo vítání srdečným podání ruky se dnes spíše obcházíme obloukem.

Doba nahrává problémům

Doba, která nepřeje společenským kontaktům, nahrává často mezilidským i osobním problémům. A proto jsme tady my – Poradna pro vztahy a rodinu. Naše služba je určena každému ve věku od 16 let, kdo prožívá těžkosti ve vztahu k druhým nebo k sobě samému a má pocit, že si s nimi teď neporadí sám. Nabízíme podporu při jejich zvládání jak jednotlivcům, tak párům. Možná jsme tu tedy i pro vás. V takovém případě se na nás neváhejte obrátit. Každý všední den od 8 do 14 hodin nás můžete kontaktovat na telefonním čísle 775 244 291, kde vám pomůžeme dojednat schůzku s jedním z našich poradců. Otevřeno máme ve standardním režimu a za zodpovědného dodržování platných opatření se s klienty stále ještě raději setkáváme osobně. V případě zájmu jsme však také připraveni poskytnout konzultaci online.

Pokud pomoc nepotřebujete, těší nás to. Pokud ji oceníte, budeme poctěni, když ji najdete u nás.“

www.prorodiny.cz

Rodinný život 1/2021 na téma Bolavá duše a náhlá smrt kolegy

Centrum pro rodinný život v Olomouci zastihla čtyři dny před Štědrým dnem bolavá zpráva. Rychle a náhle odešel ve věku 55 let ze života své rodiny s třemi dětmi a vnučkou v pěstounské péči kolega z časopisu Rodinný život Ladislav Švec, zvaný Laco. Pro časopis pracoval 20 let a podílel se i na jiných mediálních projektech. „Mnoho let utvářel grafiku Rodinného života a později si prošel i atestačním redakčním kolečkem jako autor fotek, rozhovorů, několika článků a především vtipných glos a Kostelníčkových zákonů. U vymýšlení komiksu nesměl chybět, často jsme konstatovali, že se u tvorby komiksu asi smějeme více než vy, čtenáři. Ke správnému nadpisu a zákonu sice občas Laco vyžadoval štamprli něčeho inspirativního, ale pak vše sypal z rukávu, že jsme ani nestíhali zapisovat,“ zavzpomínali kolegové z redakce na svého veselého kolegu, jehož odchod oplakali.

Tématem aktuálního vydání je „Bolavá duše“. Čtenáři v příspěvcích najdou odpovědi na otázky, jaké to je, když duše zabolí, a jak se s takovými bolístkami popasovat? V úvodníku o bolestech duše píše P. Karel Skočovský. Rubrika Téma radí, jak si udržet rozvahu (nejen) v době covidové a MUDr. Jitka Krausová představí předsudky, které mezi lidmi kolují o psychiatrii a duševním onemocnění. *www.rodinnyzivot.eu*.

DIECÉZNÍ CENTRUM MLÁDEŽE

P. Mgr. Jan Slavík
Stará Ves nad Ondřejnicí. Farní č. 10, 739 23
tel. 591 143 739, mobil: 731 625 718
http://dcm.doo.cz, **stara.ves@razdva.cz**
DCM, e-mail: **dcm@doo.cz**, 596 116 522, kl. 238

Adorace s mladými na TV NOE – 10. 3. 2021

Zveme tě na adoraci, která se bude přenášena 10. 3. 2021 prostřednictvím TV Noe. Adorace povede o. Václav Rylko společně s mladými s děkanátu Frýdek.

Postní deník

Popeleční středou jsme vstoupili do postní doby. Je to čas, kdy jsme ještě více vyzýváni k tomu, abychom opustili vše staré a obnovili své srdce v Kristu. K rozhodnutí obnovit své srdce a vydat se cestou za Kristem není nikdy pozdě! Na DCM jsme připravili postní deník, který ti může k této změně pomoci. Deník obsahuje modlitby, evangelium na den i prostor na tvé poznámky. Modlitba, naslouchání a rozjímání nad Božím slovem je jedním z mocných nástrojů, který Bůh používá k tomu, aby nás proměňoval a posvěcoval.

Postní deník si můžeš stáhnout na www.dcm.doo.cz

Přihlašování na letní tábory ve Staré Vsi n. O.

Chtěli bychom všechny děti a teenagery pozvat na dva letní tábory, které pořádá Diecézní středisko pro mládež ve Staré Vsi nad Ondřejnicí. Tábor pro děti (3.–5. třída) se bude konat v termínu od 5.–11. 7. 2021 a Tábor pro teenagery (6.–9. třída) v termínu od 20.–25. 7. 2021. Místa se rychle zaplňují. Tak neváhejte a děti přihlašujte na www.doo.cz/prihlaska

CENTRUM PRO RODINU A SOCIÁLNÍ PÉČI

Bc. Marek Schneider
Kostelní nám. 1, 702 00 Ostrava 1
tel.: 734 435 135
e-mail: cpr@doo.cz www.prorodiny.cz
facebook: fb.com/prorodiny

Od 11. 3. Kurz Manželské večery online

- data konání vždy ve čtvrtek: březen 2021: 11., 18., 25., duben 2020: 8., 15., 22., 29.,
- případně proběhne online
- začátek vždy od 18:00
- cena kurzu: 2000 Kč/pár
- přihlašování prostřednictvím formuláře na webu www.prorodiny.cz nebo emailu mfridrichova@prorodiny.cz
- místo konání: klubovna Střediska RODINA, Syllabova 19, Ostrava-Vítkovice.

Židovské-biblické tance na webu

Milí přátelé,

už mnoho let se v Komunitě Blahoslavenství v Dolanech učíme židovské-biblické tance, které se pak snažíme naučit další ženy a dívky.

Nejsou to jenom obyčejné tance. Slova písní (často z žalmů, evangelií, židovských slavností – jako např. Šabat..), gesta rukou, kroky tanců, výraz společenství, vytvářejí možnost Boha chválit, radovat se, prosit, modlit se.

Protože se v tento čas pandemie covidu nemůžeme setkávat osobně, natáčíme nové tance na videa. Z nich se ženy mohou učit doma, těšit se z nich a modlit se.

Pokud vás tato nabídka zaujala, podívejte se na naše videa na stránkách: https://www.setkani.org/tance

Na podzim chystáme v Českém Těšíně taneční víkend pro ženy: 12.–14. 11. 2021. Uskuteční se pro dvě skupiny: začátečnice a pokročilejší. Věříme a těšíme se, že nám Bůh ve zdraví dopřeje znovu se setkat, modlit se tancem a radostí, ve společenství Božích dětí. Gita Vyleťalová (gita.vyletalova@email.cz) a Jana Dostálová (jdostalova@prorodiny.cz)

Virtuální aktivity také pro seniory

11. 3. 2021 virtuální Akademie pro třetí věk – Poklady v nás – malé pedagogické zamyšlení, lektor Mgr. Eva Muroňová, Ph.D.

18. 3. 2021 virtuální duchovní obnova o sv. Josefu aneb průvodce v neobvyklé době. Začátek přenosů je v 9.00.

Více na: www.doo.cz/pastoracni-aktivity/seniori/nabidka-pro-seniory.html

KATECHETICKÉ A PEDAGOGICKÉ CENTRUM

Biskupství ostravsko-opavské
KATECHETICKÉ A PEDAGOGICKÉ CENTRUM

Mgr. Šárka Koflerová
http://kpc.doo.cz, kpc@doo.cz
www.facebook.com/ostravakpc
tel. 596 116 522 kl. 235; 731 136 051

Tříletý kurz Učitelství náboženství a Výchova ke křesťanství

V sobotu 13. 2. 2021 byl zahájen online formou druhý semestr tříletého kurzu Učitelství náboženství. Studenti absolvují v druhém semestru moduly přednášek Cesta ke smysluplnému životu (nástin morální teologie a sociálního učení církve) a Bible na životní cestě lidí.

Inspirace k postní době

Na našich webových stránkách kpc.doo.cz můžete najít odkazy na zdroje, ze kterých načerpáte inspirace k prožívání postní doby.

Interaktivní materiál Lapbook půst a Velikonoce je možno využít také k rodinné katechezi. Materiál si lze za poplatek 50 Kč získat na stránkách www.metodickeinspirace.cz.

ODBOR ŠKOLSTVÍ

Kostelní nám. 1, 728 02 Ostrava,
mzegzulkova@doo.cz
http://skolstvi.cirkev.cz
tel. 596 116 522 kl. 236

Výběrové řízení na místo ředitele/ředitelky CZŠ a MŠ Přemysla Pittra v Ostravě-Přívoze

Výběrové řízení na obsazení místa ředitele/ředitelky Církevní základní školy a mateřské školy Přemysla Pittra vyhlásil zřizovatel školy Biskupství ostravsko-opavské. Školské zařízení v Ostravě-Přívozu se specializuje na vzdělávání žáků ze sociálně vyloučených lokalit a je jedinou církevní školou tohoto typu v regionu. Zájemci o místo ve vedení školy se mohou hlásit až do 28. dubna 2021 na adrese biskupství. Více k podmínkám výběrového řízení na doo.cz.

Dobrovolnická pomoc v očkovacím centru

Pedagogové a studenti Střední pedagogické a Střední zdravotnické školy se pod vedením Mgr. Petry Fišerové znovu zapojují do dobrovolnické pomoci. Po náročných podzimních službách v nemocnicích se studenti, tentokrát nejen zdravotnických oborů, znovu aktivně zapojili a své služby nabídli očkovacímu centru v Odrách.

V úterý 16. února bylo očkování zahájeno, pro každý den je z naší školy připravený tým, který tvoří dvě kolegyně zdravotnice, které provádějí očkování, šest studentů a jeden koordinující pedagog. Studenti se věnují příchozím klientům a také provádějí administrativní výkony. To vše znovu souběžně se školními povinnostmi. Všem patří velké poděkování. Všem přejeme hodně sil ke zvládnutí všech pedagogických, studijních a dobrovolnických povinností a samozřejmě také pevné zdraví.

Ing. Pavla Hostašová, ředitelka školy

S trpícím Kristem pod širým nebem

Postní doba je nedílně spjata s pobožností křížové cesty. Ani stávající vládní opatření nikomu nebrání, aby se ji pomodlil soukromě, ať již v kostele, nebo i pod širým nebem. Nesmí však opustit území obce. Na řadě míst diecéze se kalvárská zastavení nacházejí i mimo chrámové prostory. Někde postupem času zanikla, např. v Červené Vodě či v Dívčím Hradě, jinde stále jsou a vyzývají k modlitbám věřících. Připravili jsme pro vás abecední seznam míst, kde zastavení křížových cest v krajině najdete.

Andělská Hora

Andělská Hora disponuje venkovní křížovou cestou od r. 2005. Jejích čtrnáct dřevěných křížů s orámovanými pašijovými obrazy lemuje cca 1,5 km dlouhou trasu z obce na Anenský vrch k poutnímu kostelu sv. Anny.

Bílá Voda

Bílá Voda je počátkem tzv. Sudetské křížové cesty, jež ústí u Hauerovy kaple. Poněkud se vymyká tomuto výčtu, ježto motivy na kachlích vsazených do dřevěných sloupků nezobrazují přímo události spojené s Kristovým ukřižováním. Jeho poselstvím se nicméně inspirují. Jsou symbolickým vyjádřením vztahu člověka a krajiny a dotýkají se poválečného vysídlení původních obyvatel.

Bílovec

Na trase Bílovec – Bílov jsou rozeseta jednotlivá zastavení křížové cesty vinoucí se podél vodní nádrže Hubleska. Odtud též její název „Na Hublesce“. Svým rokem vzniku (2018) patří k nejmladším venkovním křížovým cestám v diecézi. Její pašijové výjevy jsou zhotoveny z kovu kombinovaného s betonem formou siluety, popř. dvojicí siluet s křížem.

Bohušov

Přibližně 800 m jihozápadně od obce Bohušov se v lese na kopci táhne čtrnáct cihlových neomítaných kalvárských kapliček bez obrázků, umístěných po obou stranách cesty.

Brušperk

V ohradní zdi bývalého hřbitova u kostela sv. Jiří v Brušperku je vsazena křížová cesta z 2. pol. 18. stol. Zděné výklenkové kapličky pocházejí z r. 1781, obrazy malované na zinkový plech pak z let 1881–1883.

Krnov–Cvilín

Poutní místo Cvilín bylo vloni prohlášeno za nejromantičtější místo MS kraje. Přispěl k tomu i prstenec kaplí křížové cesty okolo poutního kostela Panny Marie Sedmibolestné – třináct menších empírových a jedna velká barokní (z r. 1729). R. 2009 byly na uprázdněné místo po ukradených obrazech namalovaných na plechu nainstalovány obrazy nové, nafocené speciální technikou.

Frýdek

Mezi lokalitami s venkovními pašijovými výjevy nemůže chybět ani Frýdek se svou bazilikou Navštívení Panny Marie. Jednotlivá zastavení křížové cesty z pálené hlíny obklopující baziliku jsou dílem proslulé mnichovské Mayerovy školy. Mezi 7. a 8. zastavením činí kruhová kaple Nejsvětějšího Srdce Páně a Panny Marie, zvaná Římská.

Hať u Hlučína

Zvláštností křížové cesty z r. 2019 v Hati je tvar kruhu, v němž jsou jednotlivá zastavení, vyrobená ze speciálního betonu, postavena. Pyšní se cenou Patria Nostra, udělovanou za příkladný investiční a architektonický počin přispívající k rozvoji venkova a uspokojování potřeb jeho obyvatel a návštěvníků.

Horní Lomná

Horní Lomná se křížové cesty dočkala r. 1994, a to zásluhou bosých karmelitánů na kopci za kostelem Povýšení sv. Kříže. Na konci 60. let 20. stol. byla u blízkého pramene vybudována umělá jeskyně s Lurdskou Pannou Marií.

Hradec nad Moravicí

Hradec nad Moravicí a Slezská Kalvárie – dva pojmy spolu neodmyslitelně spjaté. Na kopci východně od zámku stojí již od r. 1764, časem prošla úpravami (dřevěné sloupky nahradily zděné kapličky). Za křížem na jejím konci se nacházejí pozůstatky jednoho z mnoha prvků obranných rakouských dělostřeleckých postavení a mramorová deska s nápisem: „Pochybovači, jenž o Bohu a Jeho všemohoucnosti mudruješ, rozhlédni se, rozvaž a umlkni!“

Jeseník

Křížovou cestu v Jeseníku tvoří dřevěné kříže s kapličkou s obrázkem odkazujícím na poslední pozemské chvíle Vykupitelovy. Vychází z města od Anglického pramene a dovršuje se u kaple sv. Anny na vrcholu kopce.

na křížové cestě v nouzovém stavu

Kozlovice

Dřevěné kapličky křížové cesty v Kozlovicích (ve svahu kopce Skalka) se šindelovou stříškou, stojící na dřevěných sloupcích, jsou vymalovány podle originálních předloh lidových olejomaleb z přelomu 18. a 19. stol. U 14. zastavení stojí zvonička sv. Barbory s odpočívadlem.

Liptaň

Křížová cesta se nachází i v západní části obce Liptaň – pod Strážným vrchem, kde je tvořena cihlovými neomítanými výklenkovými kapličkami obkružujícími kapli Panny Marie Pomocné.

Melč

Nedaleko Melče je situována nově pořízena dřevěná křížová cesta (namísto staré zaniklé), konkrétně v údolí Maria Talhof. Posvěcena byla r. 1996.

Moravský Beroun

Křížová cesta s kaplemi z r. 1752, které lemují stezku stoupající na vrchol Křížového vrchu, je zakončena barokní poutní kaplí Nalezení sv. Kříže, jež stojí na místě bývalého hradu Moravský Beroun poblíž stejnojmenného města.

Nový Jičín

Nový Jičín je začátkem tzv. „Via Crucis“, vedoucí přes Rybí do Štramberku na vrch Kotouč. Měří 8,5 km, čímž se řadí mezi české, ba i středoevropské unikáty. Postavili ji v 17. stol. jezuité, jimž místní krajina připomínala Svatou zemi. Dochovalo se sedm objektů, zbytek zmizel v důsledku lamačských prací v kamenolomu. Křížová cesta byla opravena a r. 2013 ji požehnal biskup František Václav Lobkowicz.

Bělský les

V jižní části největšího lesního prostoru Ostravy v Bělském lese, u kapličky a studánky, se vyskytuje křížová cesta od r. 2019, při jejímž pořízení bylo použito modřínové dřevo v kombinaci s kovovými reliéfy.

Paskov

Pilířové kapličky křížové cesty, zčásti zabudované do dochované ohradní zdi, zčásti volně stojící kolem kostela sv. Vavřince, pocházejí spolu s kaplí Panny Marie Bolestné z r. 1827.

Petřkovice u Nového Jičína

Rovněž Petřkovice na Novojičínsku se mohou vykázat venkovní křížovou cestou, a sice na úpatí kopce Petřkovická hůrka, kudy míří k poutnímu místu Petřkovské Lurdy. Tvoří ji čtrnáct kovových sloupků, na nichž je připevněna vrcholová kaplička, přičemž pašijový obrázek ve dřevěném rámu je kryt stříškou. Osm zastavení „kryje“ z obou stran přístupové schodiště, šest zbylých obklopuje kruhové prostranství před vlastní Lurdskou jeskyní, k níž stoupá další krátké schodiště.

Petřvald u Karviné

V Petřvaldu u Karviné je křížová cesta (z r. 1843) v podobě zděných výklenkových kapliček, tvořících jakousi kamennou alej podél přístupové cesty ke kostelu sv. Jindřicha.

Píšť

V Píšti byla křížová cesta (s keramickými reliéfy) vybudována poblíž kostela sv. Vavřince r. 2003. Nachází se zde i Lurdská jeskyně.

Příbor

Příbor je dalším městem, v němž je křížová cesta zbudována formou zděných výklenkových kapliček, vestavěných do ohradní zdi kolem areálu farního chrámu, v tomto případě Narození Panny Marie. Původ má v 2. pol. 19. stol. a její plátěné obrazy byly r. 1887 nahrazeny keramickými reliéfy.

Roudno

Křížovou cestu v Roudnu na Bruntálsku můžete projít cca 800 m jihovýchodně od obce na vrchu Velké Roudno, který se vypíná nad vodní nádrží Slezská Harta. Tvoří ji 15 zastavení v podobě dřevěných sloupků, na nichž jsou připevněny dřevěné panely s pašijovými obrazy. Cesta vede z obce na vrchol ke kapličce sv. Petra a Pavla.

Ruda u Rýmařova

Barokní kalvárii v Rudě u Rýmařova nechal r. 1760 vybudovat P. Antonín Vavroušek ve zcela ojedinělém kompozičním pojetí. Začíná u kostela Panny Marie Sněžné a pokračuje na kopec Křížový vrch, kde se tyčí sousoší Ukřižování v životní velikosti. Zajímavostí je 10. zastavení, na němž Spasitel odmítá ocet a žluč.

Travná

Křížovou cestu v Travné najdete zhruba 600 m severozápadně od centra obce. Její novogotická zděná výklenková zastavení (s plastikou ve výklenku) zde v blízkosti poutní kaple Panny Marie Lasalettské stojí od r. 1894. Vine se podél pěšiny po úbočí zalesněného svahu, přičemž první zastavení je u železné okrasné brány, poslední pak u vrcholu schodiště, které vede zpět k bráně.

Uhlířský vrch u Bruntálu

Uhlířský vrch nedaleko Bruntálu je dominantou širého okolí, k níž směřuje křížová cesta tvořená dubovými sloupky s obrazovým rámovým zakončením, do kterého byly vlepeny kopie obrazů zastavení křížové cesty. Její zvláštností je 15. zastavení představující Ježíšovo zmrtvýchvstání. Podstavce jsou utvořeny z různých druhů hornin z okolí, dřevěné plastiky znázorňující výjevy z Kristovy cesty na Golgotu zase z různých druhů dřevin vyskytujících se v Nízkém Jeseníku.

Zlaté Hory – Maria Hilf

Se Zlatými Horami, resp. poutním místem Maria Hilf jsou spjaty hned tři venkovní křížové cesty: první začíná mezi autobusovou zastávkou u rozcestí ke ski areálu Bohema a měděnou štolou. Ústí téměř až u Maria Hilf a bývalých štol Panny Marie Pomocné a tvoří ji zastavení v podobě kamenných mohyl, do nichž jsou vsazeny obrazy. Druhá, vysvěcena r. 2019, se nachází nad poutním areálem v podobě masivních dřevěných křížů se stříškou a reliéfními zobrazeními jednotlivých zastavení. Třetí je potom součástí ambitu samotného areálu Maria Hilf.

Žulová

Ze Žulové na poutní místo Boží hora (ke kostelu Panny Marie Bolestné) vychází křížová cesta v podobě čtrnácti žulových sloupků s kapličkami s pašijovými obrázky z poslední třetiny 19. stol.

Libor Rösner, Jana Praisová

Poselství papeže Františka k postní době

Přinášíme poselství Svatého otce Františka k letošní postní době. V textu se římský biskup zamýšlí nad evangelijním úryvkem „Teď jdeme do Jeruzaléma“ (Mt 20,18) a postní dobou jako časem obnovení víry, naděje a lásky.

Milé sestry a milí bratři,

když Ježíš svým učedníkům vysvětluje, že svým utrpením, smrtí a zmrtvýchvstáním plní Boží vůli, zároveň jim odhaluje hluboký význam svého poslání a zve je, aby se k němu připojili pro spásu světa.

Když se ubíráme postní cestou k velikonočním svátkům, připomínáme si toho, který se „ponížil a byl poslušný až k smrti, a to k smrti na kříži“ (Flp 2,8). V této době obrácení obnovujeme svou víru, čerpáme z „živé vody“ naděje a otevřeným srdcem přijímáme Boží lásku, která nás přetváří v sestry a bratry v Kristu. O velikonoční noci obnovíme své křestní závazky, a tak se skrze Ducha Svatého znovu zrodíme jako nové ženy a noví muži. Cesta postní dobou, stejně jako cesta křesťanským životem, prochází světlem zmrtvýchvstání, které prozařuje city, postoje a rozhodnutí každého, kdo chce jít za Kristem.

Podmínkou a důkazem našeho obrácení je půst, modlitba a almužna, jak je hlásá Ježíš (srov. Mt 6,1–18). Cesta chudoby a odříkání (půst), pomoc a láskyplný přístup ke zraněnému (almužna) a synovský rozhovor s Otcem (modlitba) nám umožní vyjádřit upřímnou víru, živou naději a činorodou křesťanskou lásku.

1. Víra nás zve, abychom přijímali pravdu a stali se jejími svědky před Bohem a přede všemi našimi bratry a sestrami

Přijmout a žít pravdu zjevenou v Kristu znamená v této postní době nechat se především proniknout Božím slovem, které církev předává z generace na generaci. Tato pravda není intelektuálním konstruktem, vyhrazeným několika vybraným, nadřazeným a důstojným. Je poselstvím, kterého se nám dostalo a kterému můžeme porozumět inteligencí svého srdce, pokud bude otevřené pro nezměrného Boha, který nás miloval dříve, než jsme si to sami uvědomili. Touto pravdou je sám Kristus. Zcela na sebe vzal naše lidství, a tím se stal cestou – náročnou, ale otevřenou všem – která vede k plnosti života.

Ti, kdo prožijí půst v odříkání a v prostotě svého srdce, objeví Boží dar a pochopí, že jsme stvořeni k Božímu obrazu a podobě a v něm dojdeme plnosti. Ten, kdo přijme chudobu a postí se, stává se chudým s chudými a „shromažďuje“ bohatství lásky přijímané a sdílené. Takto chápaný a žitý půst nám pomáhá milovat Boha a bližního. Jak učí sv. Tomáš Akvinský, láska je jako „hnutí zaměřující se pozorností na druhého tak, že se milující ‚považuje za spojeného s ním v jedno‘“ (encyklika Fratelli tutti, č. 93).

Postní doba je dobou víry neboli dobou, kdy přijmeme Boha do svého života a dovolíme mu, aby si u nás „učinil příbytek“ (srov. Jan 14,23). Postit se znamená osvobodit svůj život ode všeho, co ho okupuje, od přemíry informací – pravdivých či nepravdivých –, spotřebních produktů, abychom otevřeli brány svého srdce tomu, který k nám přichází zcela chudý, ale „plný milosti a pravdy“ (Jan 1,14); Syn Boha Spasitele.

2. Naděje jako „živá voda“, díky které můžeme pokračovat na své cestě

Samaritánka, kterou u studny Ježíš prosí, aby mu dala napít, nechápe, když jí říká, že by jí mohl nabídnout „živou vodu“ (Jan 4,10). Zpočátku si samozřejmě myslí, že jde o skutečnou vodu. Ježíš má ale na mysli Ducha Svatého, toho, kterého nám dá v plnosti ve velikonočním tajemství, aby v nás rozlil naději, která nezklame. Když Ježíš oznamoval své utrpení a svou smrt, zároveň zvěstoval naději: „třetího dne bude vzkříšen“ (Mt 20,19). Ježíš hovoří o budoucnosti, která se před námi otevírá díky Božímu milosrdenství. Doufat s ním a díky němu znamená věřit, že dějiny nekončí s našimi chybami, násilím, nespravedlností a hříchem, které přibíjí na kříž Lásku. Znamená to čerpat z jeho otevřeného srdce Otcovo odpuštění.

Žijeme v době plné obav, pociťujeme nejistotu a vlastní křehkost. Slova o naději proto mohou provokovat. Ale postní doba je tu, abychom měli naději, abychom znovu obrátili svůj zrak k trpělivosti Boha, který neustále pečuje o své stvoření, zatímco my s ním mnohdy nakládáme špatně (srov. encyklika Laudato si’, č. 32–33, 43–44). Svatý Pavel nás důrazně vybízí k naději v usmíření: „Smiřte se s Bohem!“ (2 Kor 5,20). Když je nám odpuštěno ve svátosti smíření,

která je jádrem našeho obrácení, sami se stáváme šiřiteli odpuštění: když se dostane odpuštění nám, můžeme ho zprostředkovat v ohleduplném rozhovoru, můžeme potěšit toho, koho zasáhla bolest. Díky Božímu odpuštění můžeme svými slovy a skutky prožívat Velikonoce v duchu bratrství.

Postní doba nás vybízí, abychom říkali „druhým slova, která povzbuzují, posilují, utěšují, podněcují, a ne slova, která ponižují, zarmucují, popuzují, opovrhují druhým“ (Fratelli tutti, č. 223). K tomu, abychom předali naději, mnohdy stačí „laskavý člověk, který je ochoten odložit své obavy a starosti stranou a projevit zájem, obdarovat úsměvem, říct povzbudivé slovo, naslouchat uprostřed všeobecné lhostejnosti“ (tamtéž, č. 224).

V usebrání a v tiché modlitbě obdržíme naději v podobě inspirace a vnitřního světla, které vnese jas do úkolů a rozhodnutí našeho poslání. Proto je nezbytné usebrat se v modlitbě (srov. Mt 6,6) a ve skrytosti se setkat s laskavým Otcem.

Prožívat postní dobu v naději znamená si uvědomit, že v Ježíši Kristu jsme svědky nové doby, ve které Bůh „tvoří vše nové“ (srov. Zj 21,1–6). Přijmeme tak naději od Krista, který dal svůj život na kříži a kterého Bůh třetího dne vzkřísil, a jsme připraveni „obhájit se před každým, kdo se nás ptá po důvodech naší naděje“ (1 Petr 3,15).

3. Láska, která kráčí plná soucitu a bdělosti v Kristových stopách, je nevyšším vyjádřením naší víry a naší naděje

Křesťanská láska se raduje, když vidí druhého růst. Proto trpí, když druhý zažívá bolest, když je osamocený, nemocný, bez domova, přezíraný, v nouzi… Křesťanská láska nás pobízí, abychom vycházeli ze sebe, sdíleli se a vytvářeli společenství.

„‚Sociální láska‘ umožňuje dělat pokroky směrem k civilizaci lásky, k níž se může každý z nás cítit být povolán. Láska se svým tíhnutím k univerzálnosti je schopná budovat nový svět, protože není nějakým prázdným citem, ale nejlepším prostředkem k objevování účinných cest pro rozvoj všech“ (Fratelli tutti, č. 183).

Křesťanská láska je darem, který našemu životu dává smysl. Díky ní považujeme ostatní, kteří jsou v nesnázích, za členy naší rodiny, za přátele, bratry. Ani drobnost, o kterou se láskyplně rozdělíme, nezapadne, ale promění se ve zdroj života a štěstí. Tak tomu bylo v případě vdovy ze Sarepty, která se rozdělila o svou mouku a olej, upekla chléb a podala ho proroku Eliášovi (srov. 1 Král 17,7–16). Stejně tomu bylo s chleby, které Ježíš požehnal, rozlámal je, dal svým učedníkům a nasytil velký zástup (srov. Mk 6,30–44). Stejně tomu bude s naší almužnou, ať už je menší nebo větší, ale nabízená prostě a s radostí.

Prožívat postní dobu s křesťanskou láskou znamená postarat se o toho, kdo prochází utrpením, je opuštěný, zachvácen strachem z pandemie covid-19. Uprostřed velkých nejistot ohledně budoucnosti si připomeňme slova, kterými se Bůh obrací ke svému služebníku: „Neboj se, vždyť jsem tě vykoupil“ (Iz 43,1), a spolu s laskavostí nabídněme i slovo povzbuzení, aby bližní mohl zakusit, že ho Bůh miluje jako svého syna.

„Jedině pohled proměněný láskou může způsobit, že uznáváme důstojnost druhých, a v důsledku toho si vážíme chudých a přijímáme je v jejich důstojnosti, vážíme si jejich identity a kultury, a tím je doopravdy integrujeme do společnosti“ (Frattelli tutti, č. 187).

Milí bratři, milé sestry, v každé životní etapě je třeba věřit, doufat, milovat. Kéž nám toto pozvání prožít postní dobu jako cestu obrácení, modlitby a sdílení našich dober pomůže obnovit osobní a společnou víru, kterou nám dává živý Kristus, naději, již vzbuzuje Duch Svatý, a lásku, jejímž nevyčerpatelným pramenem je Otcovo milosrdné srdce.

Panna Maria, Matka Spasitele, která věrně setrvává u paty kříže i v srdci církve, ať nám pomůže svou starostlivou přítomností a požehnání Zmrtvýchvstalého ať nás provází na cestě k velikonočnímu světlu.

Dáno v Římě u Sv. Jana Lateránského dne 11. listopadu 2020, v den památky sv. Martina z Tours

papež František

V Postních kapkách je šest zpovědních zrcadel

Duchovní správce farnosti Dolní Němčí a autor celé řady mobilních aplikací pro věřící P. Petr Hofírek, vytvořil pro postní dobu „apku“ Postní kapky 2021. K dispozici je ke stažení do chytrých mobilů na Google Play nebo jako aplikace pro iOS na App Store. Nabídku Postních kapek lze prohlížet také na internetové stránce www.postnikapky.cz.

Co v aplikaci pro letošní postní dobu najdete? Různé modlitby, liturgické biblické texty, citáty a myšlenky. Autor aplikace vybral citáty z encykliky svatého papeže Jana Pavla II. o Božím milosrdenství (Dives in misericordia) i z katechezí papeže Františka v jubilejním roce Božího milosrdenství (2016).

Svou sekci má v aplikaci Postní kapky olomoucký arcibiskup Jan Graubner, jehož postní myšlenky budou provázet celou čtyřicetidenní přípravou na Velikonoce.

Postní kapky uživatelé aplikace snadno propojí s rádiem Proglas, tipy na videa (např. Vlčí doupě, P. Vojtěch Kodet), nabídne odkazy na různé křesťanské podcasty a fotografie s citátem.

Součástí aplikace jsou také zpovědní zrcadla pro kvalitní přípravu na svátost smíření. Těch nabízí postní „apka“ hned šest. Jedno je speciálně vyhrazeno pro motoristy. Zamyslet se v postní době také nad svým manželstvím při zpytování svědomí podle manželského slibu.

Literární soutěž inspirovaná sv. Ludmilou

Střední zdravotnická a Střední pedagogická škola svaté Anežky České v Odrách zorganizovala literární soutěž – inspirovaná byla životem svaté Ludmily. V letošním roce si totiž připomínáme 1100 let od smrti této panovnice. Tématem již 5. ročníku bylo „Čím více toho máme, tím jsme více chudobní“.

Do celostátního kola se zapojily školy napříč celou republikou, např. Biskupské gymnázium v Ostravě, Katolické gymnázium Třebíč nebo Církevní gymnázium v Kutné Hoře. Téma organizátoři zvolili nadčasové. Jednak chtěli, aby se žáci zamysleli nad tím, jak důležité jsou hodnoty duchovní a jak pomíjivé jsou ty materiální. Druhým důvodem byla doba covidová, která nám „dovoluje“ bilancovat, přehodnocovat a zamýšlet se nejen nad naším životem.

Vítězkou celostátního kola v kategorii A se stala Zdislava Podlešáková z Třebíče, žákyně 7. ročníku osmiletého gymnázia. Její úvaha rozebírala chudobu a bohatství ze všech stran, nejen z té materiální, ale hlavně z té duchovní.

Druhé místo v kategorii Próza získala se svou úvahou Adéla Niziolová z Biskupského gymnázia v Ostravě. Svou práci tato žákyně zakončila myšlenkou o duchovním bohatství.

V kategorii B zvítězila Soňa Rušarová z Oder, která porotu zaujala svou baladou situovanou do tak trochu mystického světa rytířů.

Pedagogové z Oder děkují všem zúčastněným žákům a také všem učitelům, kteří své žaky motivovali, aby se do soutěže zapojili. Zvláště v této nelehké době dálkové výuky si toho velmi váží. Všichni doufáme, že příští ročník literární soutěže bude probíhat za příznivějších a optimističtějších podmínek a že účast bude veliká.

Mgr. Iva Jurečková Šťastná
Z týmu organizátorů soutěže

Není nikdo, kdo nedostal duši

Majetným lidem často závidíme. Ale oni si naši závist nezaslouží. Ti, kterým bychom mohli závidět, jsou nenápadní a mnohdy chudí. Protože tito lidé o své bohatství nikdy nepřijdou. Každý z nás se narodil do jinačího světa. Někdo se zlatou lžičkou v ústech, jiný s prázdnou kapsou. Spravedlnost se zde asi hledat nedá. Ale není tu nikdo, kdo nedostal duši. Není tu nikdo, kdo by nemohl otevřít nejvzácnější truhlu s pokladem a začít se těšit z jejích darů a dávat z nich. Myslím si, že to největší bohatství nepředstavuje náš majetek, ale čistota a dobrota naší duše. Je jen na nás, jestli ji zašlapeme do prachu a špíny, nebo ukážeme celému světu.

(úryvek z vítězné úvahy Zdislavy Podlešákové z Třebíče)

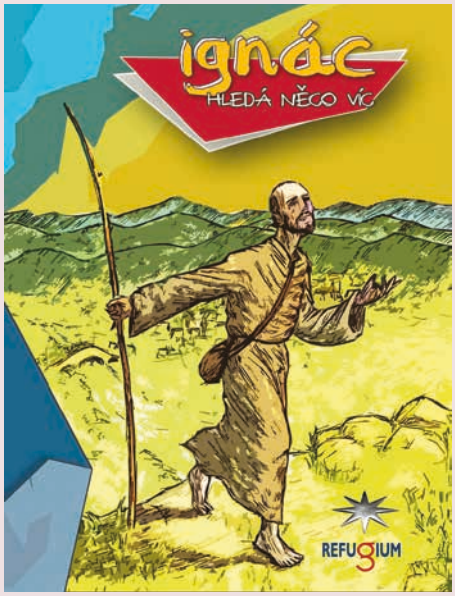
Komiks „Ignác hledá něco víc“ z Refugia

Zásah dělovou koulí při obraně španělské Pamplony se před 500 lety stal zlomovým okamžikem v životě sv. Ignáce z Loyoly. Fraktury dolních končetin znemožnily mladému ctižádostivému šlechtici pokračovat v bitvě proti Francouzům a z vojenského důstojníka se stává kajícník, mystik, duchovní vůdce a horlivý evangelizátor.

Jezuité na celém světě si během Ignaciánského roku 2021 až 2022 připomenou hned dvě staletá jubilea.

Pamplona a Řím

Dne 20. května to bude 500 let od bitvy o Pamplonu a 12. března 2022 jubilejní rok završí 400. výročí od svatořečení Ignáce z Loyoly. Zakladatel nového řeholního společenství a později i generální představený jezuitů byl kanonizován papežem Řehořem XV. v roce 1622. Spolu s ním se na oltář povýšili další velikáni té doby – sv. František Xaverský, sv. Terezie z Avily, sv. Filip Neri a sv. Izidor.

Knížka pro děti i komiks

K jubilejnímu roku vyšly v jezuitském nakladatelství Refugium Velehrad Roma dvě knihy zaměřené na nejmladší čtenáře, které přibližují sv. Ignáce z Loyoly. První vyšla ještě na konci roku 2020 obrázková knížka určená čtenářům od 6 let s názvem „Ignác z Loyoly – Mezi přáteli“. Knížka popisuje život svatého Ignáce z Loyoly jako statečného rytíře, který zažil mnohá dobrodružství a objevil, že to nejdůležitější je být přítelem Ježíše. Vyprávění je obrázky i jednoduchými texty přizpůsobené dětskému vnímání. Nakladatelství ji připravilo pro české čtenáře podle španělské předlohy.

Novinkou letošního roku je animovaný komiks s názvem „Ignác hledá něco víc“. Tato publikace přesně v duchu dobrodružných komiksových příběhů přibližuje starším dětem životní příběh zakladatele jezuitů. „Charakterizuje ho touha vytvářet v životě smysluplné věci – i přes všechny nezodpovězené otázky, pochybnosti a krize – a přitom všem zůstávat v rozhovoru s Bohem věrný. Výstižně na to vše poukazují obrázky z pestrého světcova života,“ popisuje knižní novinku anotace nakladatelství. Obě knížky je možné objednat přímo na webu nakladatelství Refugium.cz.

KNIHKUPECTVÍ PAULÍNKY

Jungmannovo nám. 18
110 00 Praha 1
Tel./fax: 224 818 757,
On-line knihkupectví:
www.paulinky.cz
knihkupectvi@paulinky.cz
objednavky@paulinky.cz

Úžasný příběh o Ježíšovi

Velké dobrodružství pro malé myšky

Stefano Gorla

Co myslíte – může se malá myška přátelit s papežem?

Ano, může – zvláště když vypráví tak nádherné příběhy jako papež František! Myšák Jirka hltá každé jeho slovo. Papež krásně vypráví i vysvětluje. Jirka se tak může o to, co slyšel, podělit se svými sourozenci a příbuznými. Ten nejúžasnější příběh, jaký kdy slyšel, vypráví o Ježíšovi. O tom, jak se narodil chudý a jak se ztratil při pouti do Jeruzaléma. Jaký byl jeho bratranec Jan. Proč udělal dobrou věc, o kterou ho poprosila jeho maminka. A proč plakal kvůli svému příteli Lazarovi. Jak ho zajali a odsoudili na smrt. Tím to ale nekončí.

Ježíš je nakonec svým nebeským Tatínkem vzkříšen a vrací se ke svým přátelům, kteří jsou štěstím celí bez sebe. První seznámení s příběhem Ježíše Krista pro předškoláky a malé školáky probudí v dětech zájem o Bibli a evangelia. Ocení ho i všichni, kdo mají rádi staré příběhy v novém podání.

Brož., 179 Kč.

10 minut denně na modlitbu a relaxaci

Praktický sešit inspirující k 30 rozmanitým činnostem je určen dospívajícím dívkám, ale i všem, kdo mají doma dlouhou chvíli, chtějí se věnovat něčemu užitečnému nebo si udělat chvilku jenom pro sebe.

10 minut denně zapomeňte na denní shon, načerpejte sílu z Božího pramene a ponořte se do hry.

Rozjímejte nad biblickými texty, objevte nové způsoby modlitby a prohlubte svoji víru.

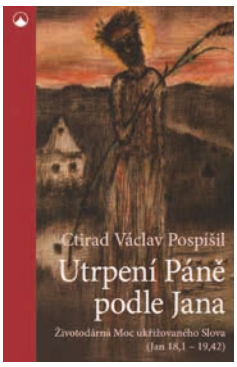
V našem sešitě na vás čekají tvořivé úkoly, kvízy,křížovky a hry, ale i krátké duchovní impulsy, modlitby a zajímavé úvahy.

Brož., 179 Kč.

Utrpení Páně podle Jana

Životodárná Moc ukřižovaného Slova (Jan 18,1-19,42)

Ctirad Václav Pospíšil

Prof. Ctirad Václav Pospíšil (* 1958) je teolog a kněz Pražské arcidiecéze. Systematickou teologii přednáší na CMTF UP v Olomouci a na KTF a HTF UK v Praze.

V Karmelitánském nakladatelství dosud publikoval teologické manuály Ježíš z Nazareta, Pán a Spasitel (4. vyd. 2010), Jako v nebi, tak i na zemi: náčrt trinitární teologie (3. vyd. 2017) nebo Husovská dilemata (2015).

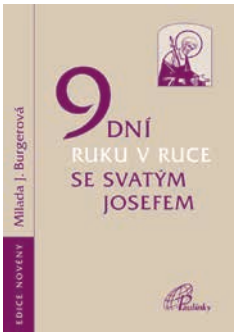
Brož.,161 Kč.

KARMELITÁNSKÉ NAKLADATELSTVÍ

Kostelní Vydří 58,
380 01, Dačice
Tel./fax: 384 420 295,
e-mail: zasilky@kna.cz
internet: www.kna.cz, www.ikarmel.cz

9 dní ruku v ruce se svatým Josefem

Milada Jiřina Burgerová OCD

Nový titul z edice „Novény“ se stane milým průvodcem na cestě rozjímání o životě svatého Josefa, opatrovníka Svaté rodiny, jehož evangelium nazývá „mužem spravedlivým“ (Mt 1,19). Jak mocná je přímluva tohoto „muže opravdové víry“, nám připomenul i papež František, když 8. prosince 2020 vyhlásil Rok svatého Josefa a svěřil církev pod jeho ochranu, „aby všichni věřící v Krista mohli modlitbami a dobrými skutky získat útěchu a ulehčení od těžkých lidských útrap, kterými je poznamenána naše doba“.

Brož., 72 s., 95 Kč.

Návrat ztraceného syna

Henri J. M. Nouwen

Roku 1983 Nouwen poprvé zahlédl reprodukci slavného Rembrandtova obrazu, na němž otec objímá marnotratného syna. Výjev ho naprosto uchvátil... Záhy se mu naskytla příležitost odjet do Petrohradu a strávit pár dní v tichu před originálem. Jednotlivé postavy na obraze k němu promlouvaly tak mocně, že o nich musel rozjímat po mnoho dalších let. Postupně se našel v obou synech, přičemž ale zjistil, že „ztracenější“ je ten starší, ačkoli se nikdy nevzdálil z otcova domu. A nakonec největší výzvou bylo pro autora povolání stát se milosrdným otcem, který už neřeší sebe, ale má otevřené srdce i náruč pro všechny „ztracené“.

Kniha může posloužit i jako výborná pomůcka pro duchovní obnovy a exercicie.

Brož., 200 s., 229 Kč.

Stín Otce

Jan Dobraczyński

V tomto románovém příběhu o svatém Josefovi z Nazaretu se autor ujímá nejen úžasného úkolu převyprávět život významného světce, nýbrž rekonstruuje i kulturní pozadí, ve kterém se světcův život odehrával. Zachycuje nesnáze jeho každodenního života, stejně jako napjatou atmosféru tehdejší doby, v níž Židé očekávali příchod Mesiáše, politické události na dvoře Heroda Velikého, vládcovy intriky, zvrácenosti a zločiny. Vychází při tom z biblických pramenů i z rozsáhlého literárního materiálu tehdejší doby.

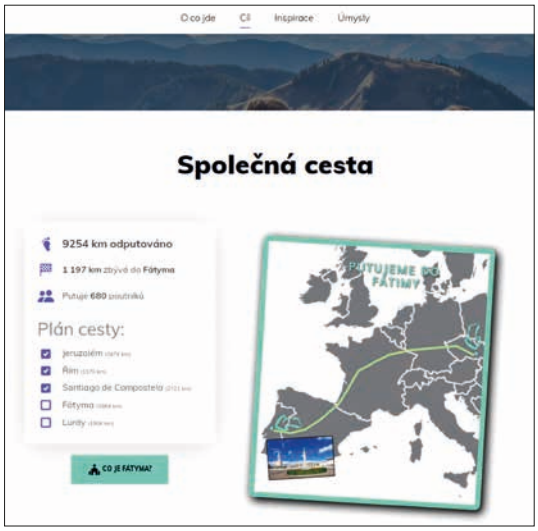
Brož., 272 s., 215 Kč.

Salesiáni spustili online Putování za Světlem

I přes zavřené hranice nebo tvrdý lockdown lze doputovat třeba až do Jeruzaléma, Santiaga, Říma nebo do Lurd. Tisícikilometrové vzdálenosti přes hranice mnoha okresů i zemí urazí společně poutníci tím, že se vydají na krátkou procházku okolo svého bydliště. S nápadem postavit poutnickou platformu s takto sdílenými uchozenými kilometry přišli salesiáni z Brna-Žabovřesk. Aplikaci s názvem Putování za Světlem spustili 1. neděli adventní. Aktivita má sloužit k hlubšímu prožití postní doby a boji s pandemií.

Osobní i společný úmysl pouti

„Putujeme životem a často ztrácíme ze zřetele cíl. Abychom znovu našim cestám a našemu životu vraceli smysl, je třeba občas opustit zajeté koleje a udělat něco jinak," vysvětlují salesiáni důvod, proč přišli s nápadem vyburcovat ke krátkým poutním cílům veřejnost. Jako pouť v aplikaci započítávají každou ujitou, uběhnutou nebo na kole ujetou trasu, kterou poutník obětuje za daný úmysl. Může to být i cesta do práce, do obchodu nebo rodinný výlet. Zaregistrovaní poutníci mohou své kilometry vkládat do systému. Všichni se tak první den po spuštění platformy podíleli na na prvním cíli putování,

kterým byl Jeruzalém. Tam online doputovali za pár hodin a na řadu se dostaly další cíle – Řím a Santiago de Compostela. Do 2. neděle postní dosáhli poutníci všech těchto met a salesiáni zadali do aplikace další cíle – Fatimu a Lurdy.

Salesiáni na webu zveřejňují inspirace a duchovní zamyšlení, která lze využít při individuálních poutích.

https://putovanizasvetlem.cz/

Otec Marian Nowak zůstane v srdcích farníků

S hlubokým zármutkem přijali 1. února t. r. bývalí farníci z farnosti Slezské Rudoltice zprávu o smrti P. Mariana Nowaka, OMI. Po vyléčení z nákazy koronavirem se musel podrobit ještě operaci srdce v nemocnici v Glucholazech, kterou úspěšně absolvoval. Nicméně po několika týdnech náhle zemřel. Bylo mu 65 let.

P. Marian Nowak se narodil 8. prosince 1955 ve městě Kędzierzyn-Koźle. Kněžské svěcení přijal z rukou bp. Zdzisława Fortuniaka v Obrze 12. června 1983. Prvním působištěm otce Mariana byl Lubliniec, kde sloužil jako farní vikář (1983–1984), stejné poslání vykonával v Kodniu (1984–1988). Mezi léty 1988–1992 pobýval v klášteře v Gdaňsku, kde vykonával službu zpovědníka a zároveň se věnoval pastoraci lidí se závislostí v Bolszewě. Od roku 1992 pracoval jako vězeňský kaplan ve Vratislavi. Po roce byl poslán do Grotniku, aby se zde věnoval lidovým misiím. Následně, v roce 1994, mu byl tento úkol svěřen v Řádovém domě ve Svatém Kříži. Od roku 1995 se věnoval pastorační službě v České republice, kde strávil osmnáct let.

Do farnosti Slezské Rudoltice, kam patří i obce Hrozová, Rusín a Bohušov, byl poslán v roce 2006. Před ním zde působilo již dříve několik polských kněží. P. Marian zaujal tím, že hovořil perfektně česky. Kromě toho, že plnil své kněžské povinnosti v rámci liturgického roku, např. již v listopadu 2006 pohřbívá dlouholetou farnici z Rusína, paní Emilii Hudrikovou slouží také půlnoční mši sv. v Hrozové, zapojuje se i do společenského dění.

Přichází do prostředí, kde již dva roky rozvíjí své aktivity občanské sdružení Královský stolec, které si klade za úkol obnovovat sakrální památky a tradice tohoto regionu a především zaktivizovat místní obyvatelstvo a probudit zájem o historii místa, v němž žijí. Jeho členové jsou převážně hrozovskými farníky.

P. Marian je těmto aktivitám velmi vstřícný, ochotně se podílí na jejich zdárném průběhu, a ony tak dostávají duchovní rozměr. Za sedm let služby v těchto obcích se stal nejen oblíbeným knězem, ale i dobrosrdečným přítelem a spolupracovníkem na všech aktivitách občanských, jako byly svatodušní smaženice, tzv. setkávání Hrozováků a především na poutích v Rusíně a Hrozové a česko-polsko-německých setkáváních.

Jeho nejpůsobivější aktivitou byly týdenní misie konané v Bohušově snad poprvé od konce války. Účastnil se také setkání volyňských Čechů a pozval do kostela v Bohušově skupinu žáků z polských Bogdanowic, kteří předvedli divadelní hru „Volyňské jesličky". To vše svědčí o jeho všestranném působení a spolupráci s místními farníky. Prožíval s nimi nejen radostné momenty, kdy neváhal a připravil tradiční polský bigos, ale také smutné chvíle při loučení se zesnulými.

Otec Marian zůstane navždy hluboce zapsán do srdcí svých farníků.

Ludmila Čajanová

P. Oskar Zawisza (1878–1933)

Tento jablunkovský rodák byl mužem širokého rozhledu a pestrých zájmů – aktivně se zabýval historií, etnografií, skládal hudební díla, mezi nimiž nechybí dokonce ani opera. Zemřel relativně mlád – v 55 letech.

P. Oskar Zawisza se narodil 23. listopadu 1878 v Jablunkově v rodině učitele. Studoval německé gymnázium v Bílsku (Bielsko-Biała), kde vstoupil do tajné organizace Jedność (Jednota). Její členové si kladli za cíl sebevzdělávání se v oblasti polské historie, literatury a jazyka, jakož i poznávání lidové kultury. (Nezapomínejme, že samostatné Polsko tehdy neexistovalo, bylo rozděleno mezi tři mocnosti, přičemž Bílsko spadalo pod rakousko-uherský zábor.) Jak ještě uvidíme, pro budoucího kněze neskončilo vše maturitou, která by jeho zastavila mladické nadšení.

Zvládnutím zkoušky dospělosti se Oskarovi otevřela cesta do olomouckého kněžského semináře, z něhož přestoupil později do semináře vidnavského. Po vysvěcení v roce 1902 jej jeho biskup poslal jakožto novokněze do farnosti Petrovice u Karviné. Dalšími jeho štacemi byly Bludovice (dnes součást Havířova), Německá Lutyně (dnes Horní Lutyně) a polský Strumín (Strumień).

Zejména v tomto městě se mladý páter angažoval i na poli kulturním. Sbíral či zaznamenával různé prameny lidové slovesnosti, ať již folkloristické texty

Kaplica Opatrzności Boskiej
w Koniakowie.
Ks. Oskar Zawisza.
CIESZYN

a lidová vyprávění a pověsti, anebo bajky a anekdoty. Neváhal kvůli tomu prolézat ani půdy domů a žehral na to, že mnoho historicky cenných pramenů doznalo zničení „kvůli živelným pohromám, požárům, povodním, ale i kvůli lehkomyslnosti a nedostatku osvěty měšťanů“.

Sestavil solidní monografii Dzieje Strumienia (Dějiny Strumínu). Léta Páně 1909 se už stěhoval do tedy ještě nerozděleného Těšína. Z města na řece Olši ještě hojněji než doposavad přispíval P. Zawisza do časopisů Zaranie Śląskie, Gwiazdka Cieszyńska aj., a to folkloristickými texty a fundovanými historickými články (např. o kolonizaci na Těšínsku), čímž pokračoval v linii započaté v Jednośći. Osvědčil v nich slušný přehled – ne nadarmo se ještě za bohosloveckých let věnoval i studiu historie.

V roce 1911 byl P. Oskar Zawisza jmenován farářem v Těrlicku. Strávil v něm více než dvě dekády. Ani tehdy nepřestal s charitativní činností, kterou započal již coby mladý kaplan, kdy materiálně podporoval chudobnější obyvatele a snažil se je též na vlastní pěst vzdělávat. Neustal ani v kulturně-historické činnosti, spočívající v oživování zapomenutých dějů a historií, potažmo práci na poli etnografickém. Stál kupříkladu za vznikem i publikace o dějinách Karviné.

Naplno zde dal průchod i svému hudební nadání, které rozvíjel ještě v olomouckém semináři pod vedením skladatele Josefa Nešvery. Zkomponoval operu Czarna Księżna, pani z Kościelca (Černá kněžna, paní z Kostelce), tříaktovku Jasełka (Jesličky), melodram Święta Barbara, patronka górników (Svatá Barbora, patronka havířů), sestavil Havířský zpěvník s pěti oddíly (písně náboženské, vlastenecké, havířské, smuteční a havířské zdravice), dále je autorem opery Czarne diamenty (Černé diamanty), symfonické básně Znad brzegów Olzy (Od břehů Olše), symfonie Z niwy śląskiej (Ze slezské nivy), na scénu uvedl rovněž své autorské dílo Dożynki (Dožínky).

S trochou nadsázky můžeme poznamenat, že těrlický divadelní ochotnický soubor a orchestr, které realizovaly jeho díla, založil P. Zawisza právě pro tyto účely. Ve skutečnosti byl lidovým buditelem, jehož snahou bylo rozšířit vzdělanost a kulturní rozhled obyvatel širokého okolí. Své kusy P. Oskar sám režíroval, ba dirigoval i orchestr, který podporoval ze svých peněz.

ŚPIEWNIK GÓRNICZY
NA CHÓR MIĘSZANY
Ks. OSKAR ZAWISZA

Pokračoval i v historickém bádání a stejně jako během farářování ve Strumínu sepsal dějiny tohoto města, za dvě dekády v Těrlicku vzešlo z jeho pera několik pojednání o kostelích v něm a okolí a taktéž spis Z przeszłości Cierlicka (Z minulosti Těrlicka). Během československo-polského válečného konfliktu v roce 1920 založil sirotčinec pro sirotky polského původu.

Není bez zajímavosti, že svou poslední mši sv. odsloužil tento ctitel sv. Barbory a kněz, jemuž bylo blízké vše spjaté s havířským světem, 4. prosince 1932, tj. právě v den liturgické památky patronky havířů. Sloužil ji už povážlivě nemocný, nemohl si nechat tuto příležitost ujít. Poté už z lůžka nevstal.

Zemřel 18. ledna 1933. Navzdory velkému mrazu se jeho pohřbu, který se konal o tři dny později, zúčastnily přepočetné zástupy lidí, počítaje v to i mnoho významných kulturních, politických a společenských činitelů.

Libor Rösner

Po letech hořely v kostele sv. Janů v Opavě svíce. Bohoslužbu slova zde 2. února sloužil vojenský kaplan P. Kamil Vícha. Foto: Michal Bujnovský

Novou fasádu i věž má po opravě kostel Neposkvrněného početí Panny Marie ve Starém Městě u Bruntálu. Foto: Jarmila Fussová

Biskup Martin David společně s pallotiny ve Fulneku oslavil 21. února liturgickou památku bl. Richarda Henkese. Foto: Vojtěch Curylo

Pobožnost křížové cesty lze vykonat během nedělní vycházky podobně jako tato rodina z farnosti Ludgeřovice. Foto: Jarmila Fussová